

**Rvperti Ab-||batis Tvitiensis, Svmmi Disertissi=||miq[ue]
Theologi, sacris du[n]taxat literis omnia probantis, in XII.
prophetas mino-||res, Commentariorum Libri XXXII**

Rupert <von Deutz>

[Köln], M. D. XXVII.

VD16 B 3835

Prologvs Rvperti In Abdiam Prophetam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71859](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71859)

PROLOGVS RUPERTI IN ABDIAM PROPHETAM.

Vartus in ordine duodecim prophetarum Abdias est. Hic ille esse perhibetur, qui in libro Regum loquitur ad Heliam, & nūc dicis mihi: Vade dic domino tuo, adest Helias. Cūq; tecessero à te, spūs domini asportabit te in locū quē ignoro, & ingressus nunciabo Achab, & nō inuenies te, interficeret me. Seruitus aut̄ tuus timet dñm ab infantia sua. Nunq; non indicatū est tibi dño meo, qd fecerim cū iterficeret Iezabel, pphetas dñi qd abscođerim de pphetis dñi centū uiros, quinq; genos, & quinq; genos in spelūcis, & pauerim eos pane & aqua. Dicit etiā hic fuisse tertius ille princeps quinquagenarius, cui p̄epercit Helias, dicenti. Homo dei noli despicere animā meā, & animam seruorū tuorū qui meū sunt. Ecce descendit ignis de cœlo, & deuorauit duos principes quinquagenarios primos, & quinquagenos qui cum eis erant. Sed nunc obsecro ut miserearis animæ meæ. Postmodū relicto Ochozī regis ministerio, factus Heliae discipulus prophetauit, qui etiā morte propria obiit sepultus cū patribus suis in Sebaste ciuitate, ubi & Heliseus propheta, & Iohannes Baptista uenerabiliter requiescant. Igitur quia centū prophetas aluerat, accepit gratiā prophetalē, & de duce exercitus, dux ecclesia factus est. Vnde recte & probabiliter in euāgelio suo loquitur dñs noster. Et qui recipit prophetā in noīe prophetā, mercedē prophetā accipiet. Etemū q̄ uere dicat præcedens in isto exemplū probat, qui pro eo q̄ patruū prophetas gregē tūc pauerat in Samaria, factus & ipse propheta, nūc in toto orbe Christi pascit ecclesias. ¶ Et hoc notandum q̄ si cut in actib; Ap̄lō, qui primus martyrio coronandus erat, diuino quodā præsagio uocatus est Stephanus, qd interpretat̄ coronatus: ita isti, q̄ taliter dñs seruire talēs seruitutis mercedē recipere habebat, uocatus est Abdias, qd interpretat̄ seruus dñi. Accedamus ad hūc seruū dñi, & audiamus qd per eū dicat ipse, q̄ p̄sanctos prophetas locutus est, spūs dñi, nō dubitantes, quod quāvis uerſuum supp̄putatione parvulus propheta sit, sensibus tamen sit magnus, id est, totus spiritualis.

FINIS PROLOGI IN ABDIAM.

RUPERTI ABBATIS

TVTIENSIS IN ABDIAM PROPHETAM.

COMMENTARIORVM LIBER VNICVS.

Isio Abdie. Quā uisio dicitur Abdie, uisio est dei, id ē, quā deus Abdie ostendit. Vnde & Ezechiel: Aperti sunt (inquit) cœli: & uidi uisiones dei. Propterea qui nūc prophetā dicūtur, olim dicebātur uidētes, eo q̄ uidērent Ezech. 1.
dei uisiones. Nā in libro Regū ita legimus: Olim in Israhel sic loquebat, unus j. Reg. 2.
quisq; uidens cōsulere deū. Venite & eamus ad uidēntē. Qui em̄ prophetā dicitur hodie, uocabat̄ olim uidēs. ¶ Uisiones aut̄ hec differūt, q̄ alibi, monstrāte deo, significationis uidētur imagines, q̄les maxime uidērūtā dicitus Ezechiel et Daniel: alibi sine imaginibus diuinis suo mō uidēntur & p̄cipiunt̄ locutiōes, quēadmodū hic de semetipso dicit, Duplices
Uisio Abdie, & tñ nullā se similitudine sive imaginē narrat uidisse. Et de ista quidē uisionis uisiones
qualitatē nō dubiu est, sanctos prophetas certū habuisse uisum sive intellectū, spū sancto in
ipsis loquētē de illa uero qualitatē uidēndi, qua præmonstrabātur imagines, illud sciēdūt:
qānō statim intellectus sequebāt uisum, sicut de semetipso testatur Daniel. Cū enī uidissem
set quartu bestias grandes de mari ascendentēs, accessi (inquit) ad unū de assūtētibus, & Dani. 7.8.
ueritatē quāreba ab eo de omnibus his. Itē, cū uidisset arietē cornibus ueritilate cōtra oc
cidentē & contra aquilonē & contra meridiē & aduersus eū currentem hircū, qui habebat
cornū insigne inter oculos suos, postmodū subiunxit. Cū uidē ego Daniel uisionē, & q̄
terem intelligentiā, ecce stetit in conspectu meo quasi species uiri; & audiui uoce uiri inter
Uli & clamauit & ait, Gabriel fac intelligere istam uisionē. ¶ Hec dicit dominus deus
T ad Edom